

Het is al heel lang vijf voor twaalf in Limmel: 'Wij willen zelf ook wonen'

Vandaag om 15:45 door Merel Visscher

Afbeelding: Harry Heuts

Limmel begint onderhand gewend te raken aan demonstreren, maar voor het vurige protest tegen de megaloods aan de Maas kreeg de wijk zaterdag steun uit de rest van de stad. Ook studenten roerden zich. „Wij willen zelf ook wonen.“

‘Leeijen maakt het wel heel bont’, ‘Leeijen laat Limmel lijden’, ‘Leeijen loods je geld anders heen’: aan inspiratie alvast geen gebrek bij de protestbordenmakers van Limmel. De afgelopen weken is er door jong en oud hard gebrainstormd, getimmerd en geschilderd om een heel arsenaal aan banners en borden te produceren – die allemaal gretige handen vinden. Want de opkomst is met enkele honderden demonstranten goed te noemen – een hart onder de riem voor de Maastrichtse wijk.

Foto: Harry Heuts

Lees ook: Honderden demonstranten tegen komst megaloods bij Limmel
(https://www.limburger.nl/cnt/dmf20210828_94014340).

School

Een van die borden is in goede handen bij Ben Dackers uit Amby. Net als alle aanwezige demonstranten wil hij graag dat het mede door de wijk opgestelde plan voor een woonwijk met ruim achthonderd huizen – Limmel aan de Maas – doorgaat op het Tregaterrein. En niet een enorme loods die de wijk nog meer inbouwt tussen weg, spoor en industrie. Dackers kent de wijken Limmel en Nazareth maar al te goed, als directeur van basisschool De Geluksvogel. „Een magnifieke, splinternieuwe school, maar als er geen kinderen komen, betekent dat ook het einde van de school en dat zou doodzonde zijn.”

Die vrees is niet onterecht. Richard Tas is 37 jaar en vader van twee kinderen van 1 en 5 jaar, de derde is op komst. Het hele gezin Tas, met de jongste in de kinderwagen, staat ook te demonstreren. „Ik vind het belangrijk dat Limmel leefbaar blijft”, vertelt hij. Het gezin is anderhalf jaar geleden vanuit de Randstad in Limmel neergestreken. „Ik kom zelf uit een Utrechtse volkswijk en zie hier nog de verbondenheid en saamhorigheid. Kijk maar eens om je heen.”

Afvoerputje

Toch heeft hij in de tijd dat hij er woont ook de indruk gekregen dat Limmel het afvoerputje is van Maastricht. Hij is verbaasd dat de industrie zo dicht op de stad is. „Je zou verwachten dat dit wordt afgeschaald, maar er komt juist meer industrie bij. Daarnaast dreigt de speelplekken te worden afgenomen, er worden ex-gedetineerden in de wijk geplaatst. Al met al verdwijnt het toekomstperspectief.” Zou het voor zijn gezin reden zijn te vertrekken uit Limmel? Tas: „Ik denk het wel, ja.”

Lees ook: Ex-gedetineerden naar Maastrichtse wijk Limmel
(https://www.limburger.nl/cnt/dmf20210408_96090586).

De grijze loper, of zelfs de zwarte loper, zo betitelen de borden de nieuwe loods. De komst van de Leeijen-loods is voor veel bewoners van Limmel een nachtmerrie. De wijk heeft al veel sociale uitdagingen naast de industrie die eromheen is gekomen. Het woningaanbod is veel te eenzijdig: veel sociale huurwoningen, veel huizen die verhuurd worden aan studenten. En toen kwam er Limmel aan de Maas, mede bedacht door de inwoners. Hoop voor de wijk. En toen kwam ondernemer Rien Leeijen met zijn plan.

Roet

„Het kan toch niet zo zijn dat één bedrijf roet in het eten gooit, terwijl er een prachtig plan ligt?” Brigitte Frenken, ruim twintig jaar inwonster van Limmel, kan er met haar hoofd niet bij en daarom is ze met haar man naar buiten gegaan. „Om op te komen voor onze rechten. Want wie heeft het eigenlijk voor het zeggen? Het kan toch niet zo zijn dat een persoon het voor duizenden mensen gaat verpesten? Nee, als je ziet wat hier staat, denk ik: hier kunnen ze niet meer omheen.”

Lees ook: Maastrichtse wijk Limmel ervaart overlast van daklozen
(https://www.limburger.nl/cnt/dmf20201101_95584634).

Limmel, maar ook Maastricht heeft enorme behoefte aan betaalbare woonruimte. *Foto: Harry Heuts*

‘Wonen, wij willen wonen’, scanderen de demonstranten in de protestmars, die vanaf het gemeenschapshuis naar het Trega-terrein trekt. De stadsengel van Maastricht voorop. Want het is ook een stads protest: voor veel Maastrichtenaren zijn betaalbare woningen een utopie. „Het is toch te gék voor woorden dat onze kinderen niet terug naar de wijk kunnen omdat er gewoon geen woningen voor ze zijn?”, zegt een boze Lieke Borsboom. „Maar ik zit ook zelf in een grote woning nu de kinderen de deur uit zijn. Ook voor senioren is er niets, maar ik wil de wijk niet uit.”

Hotello's

Op de studenten van de in Limmel gevestigde Hotel Management School wordt vaker gemopperd, maar de 'hotello's' zijn mooi aanwezig bij het protest. „We wonen hier zelf ook”, zegt Rutger Aerts, die met zijn dispuutgenoten van Amphitryon gewillig danst en leuzen zingt voor aanwezige cameraploegen. „We willen laten zien dat het ons ook boeit wat gebeurt in deze wijk en dat we het idioot vinden dat ze op die plek, zo kort op het centrum, een loods gaan bouwen terwijl er een enorm woningtekort is. Ook voor ons studenten. Wij willen ook graag wonen.”

Lees ook: Buurtnetwerk Limmel kritisch over nog meer sociale woningbouw in de Maastrichtse wijk (https://www.limburger.nl/cnt/dmf20200123_00144304).

Dikke wolken pakken zich samen bij het Trega-terrein, een stortbui valt op de demonstranten. Een teken van boven, dat het water ons aan de lippen staat, roept de protestleider via de megafoon nog voor iedereen weer uitwaaiert over Limmel. Daar, midden in het dorp, is de klok op de kerk al tijden stil blijven staan. Precies om vijf voor twaalf.

Foto: Harry Heuts